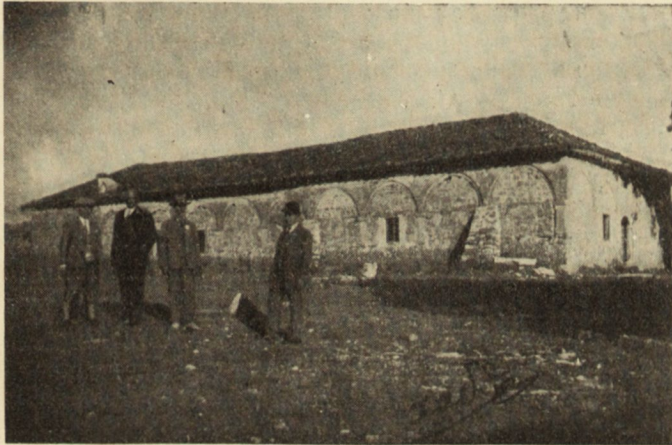

ствувала. И щомъ въ старо време, когато с. Арбанаси се е наричало Загорие, въ него, споредъ цитиранитѣ по-горе данни, сж живѣли „български боляри и голѣмци“, то може да се допусне, че тия последни трѣбва непременно да сж съградили и църкви за молене, особено тогава, когато религиозността е била много силна. И твърде е възможно, щото църквата Рождество Христово, като най-стара, да е била построена преди нашествието на турцитѣ, а да е била възобновена отъ ктитора Хаджи Георгу къмъ 1630 год.

Между старинитѣ намиращи се въ тази църква ще отбележимъ следнитѣ: въ олтаря се пазѣше до скоро една стара, артистично изработена и много ценна златоткана плащаница, за която вече споменахъ на друго мѣсто. Има и единъ старъ кръстъ съ много изтънчена резба, обкованъ въ сребро. Сжщо тамъ въ олтаря има единъ владишки столъ много красиво обшитъ съ здрава кожа, на която е изобразенъ съ дермотопластика двуглавъ орелъ, църковенъ гербъ на фанариотитѣ. Има сжщо единъ сандѣкъ за църковни одежди, въ вжтрешната страна на капака, на който е отбелязано 1685 г.

Църквата Рождество Христово.

На висящия много голѣмъ бронзовъ полюлей е отбелязано: „Стамо и неговитѣ внуци“. Бележката е на грѣцки. Пакъ на грѣцки има и единъ втори надписъ отъ 1813 г., когато този полюлей, повреденъ отъ кърджалиитѣ въ 1798 г. е билъ носенъ за поправка въ Букурещъ.

Въ чашата за св. причастие е отбелязана годината 1838 и името „Руси“, дѣдото на покойния Хаджи Кирола Русовичъ. Сжщо въ единъ дискосъ е отбелязана годината 1814 г. и пакъ сжщото име „Руси“.

На иконата Архангелъ Михаилъ украсена съ рамка отъ позлатена резба е отбелязана годината 1637, а въ друга една икона въ олтаря въ проскомидията отбелязана е годината 1668.

Кадилницата е много голѣма и красиво изработена. Тя е цѣла отъ сребро и тежи повече отъ 2 килограма. Захлупката ѝ представлява църковни куполи съ кубета, а на дръжката ѝ е отбелязана годината 1722. Има и втора кадилница въ параклиса, но тя е по-малка и по-нова отъ 1824 година.

На едно кандило е написано на грѣцки: Δώρος ἀπὸ Δημήτριον Κωνσταντίνου Σκούταρ — даръ отъ Димитъръ Константиновъ Скутаръ, а